

মোৰ জীৱনৰ আধৰুৱা ভাৱ

স্বৰ্গীয় মহেশ চন্দ্ৰ মেধি

ৰঙিলী বাৰ্তা

গুৱাহাটীৰ মানপাৰাৰ পৰা প্ৰকাশিত নিৰ্ভীক সাপ্তাহিক

পঞ্জীয়ন নং ৫৩৮৮৩/৯৪

RNI NO. 53883/94.Assam Govt.Approved

POSTAL.REDG. NO. TECH/RNP/GH-098/06-08.

GUWAHATI-25.

1st Publication - 1st October 2022

মূখ্য সম্পাদক : উদ্দীপ্ত নয়ন মেধি

মূখ্য উপদেষ্টা :

লিলি মেধি

উপদেষ্টা :

পৰন কুমাৰ আগৰৱালা

মনোজ সাৰফ

ড০ অনিল শৰ্মা

মূখ্য সম্পাদক :

উদ্দীপ্ত নয়ন মেধি

সহ সম্পাদিকা :

স্বাগতা বৰুৱা গোস্বামী

অদিতি দত্ত লহকৰ

ব্যৱস্থাপক :

বিক্ৰম দত্ত লহকৰ

উপ সম্পাদিকা :

ময়ুৰী মেধি

অক্ষৰ বিন্যাস :

ৰিচা তালুকদাৰ

মৌচম দাস

লাচিত বৰ্মন

মুদ্ৰক আৰু প্ৰকাশক :

উদ্দীপ্ত নয়ন মেধি

কোভাৰ ডিজাইন :

ৰিচা তালুকদাৰ

মৌচম দাস

লাচিত বৰ্মন

সম্পাদকীয়

শৰতৰ শেৱালি সৰা বতৰতে আই গোঁসানী দেৱী দুৰ্গা মৰতলৈ আহে ভক্তৰ পূজাভাগ গ্ৰহণ কৰিবলৈ। শ্ৰীশ্ৰীদুৰ্গা দেৱী বছৰত দুবাৰ আহে ধৰা ধামলৈ। এবাৰ বসন্ত কালত বাসন্তী দেৱী স্বৰূপে আৰু এবাৰ শৰত কালত আহে শাৰদীয় দুৰ্গা দেৱী হৈ।

ভাৰতীয় লোকসকলে নাৰী জাতিক কেবাটাও ৰূপত দৰ্শন কৰিলেও শ্ৰেষ্ঠতম দৰ্শন হৈছে মাতৃৰূপটো। সেয়ে দেৱতা সকলতকৈ দেৱীৰ বন্দনা বা পূজা অৰ্চনাত ভাৰতীয় লোকসকল বেছি অভ্যস্ত। নাৰী হৈছে শক্তিৰ আধাৰ। নাৰীৰ অজেয় শক্তিত সকলো বশিভূত নোহোৱাকৈ থাকিব নোৱাৰে।

দুৰ্গাদেৱীও মাতৃশক্তি। দুৰ্গতি নাশিনী, যশকাৰিণী, ঐশ্বৰ্য্য বৰণী, শক্তিদায়িনী আদিৰ আধাৰ বুলি ভক্তসকলে আৱাহমান কালৰে পৰা পূজা অৰ্চনা কৰি আহিছে।। আনহাতে দেৱী দুৰ্গাক এশ আঠটা নামেৰেও বন্দনা কৰা হয়। দুৰ্গা দেৱী দশভূজা। এই দশভূজাৰ আন এটা তাত্ত্বিক দিশ আছে। কিয়নো ধৰা ধামত অসুৰ বধ কৰিবলৈ দহোটা দিশৰ পৰা দহটা শক্তিক আহ্বান কৰিছিল আৰু সেই দহোটা শক্তিৰ সন্মিলিত শক্তিৰে মহিষাসুৰক বধ কৰিছিল দেৱী দুৰ্গায়।

আজিও আমাৰ সমাজত মহিষাসুৰৰ নিচিনা অনেক অসুৰ আছে। যিবোৰ অসুৰে আমাৰ সমাজখনৰ সুস্থতাত বিঘ্ন ঘটাইছে। এইবোৰ অসুৰ বধ কৰিবলৈও আমাক বহুতো দুৰ্গাৰ প্ৰয়োজন হৈছে, নহ'লে সাধু সন্তসকল জীয়াই থকা টান হৈ পৰিছে। গতিকে মা দুৰ্গা তুমি আমাৰ দেশত সদায় বিৰাজি থকা স্বৰ্গলৈ আৰু যাব নালাগে।

সেয়েহে কৈছো -

দুৰ্গতি নাশিনী আই মাতৃ দুৰ্গা

চিৰদিনে তুমি আমাৰ লগত থাকা,

তুমি নাথাকিলে দেখোন আমাক

নবৰূপী এই দানৱবোৰে

মাৰি কাটি কৰিব শেষ

সেয়েহে আই কৰিছো কাতৰ প্ৰাৰ্থনা

দুষ্টক দমন কৰি

ভক্তক ভালদৰে পালন কৰা

শাৰদীয় বতৰত তোমাৰ আগমনত

জগতত হওঁক শান্তি প্ৰতিষ্ঠা

এয়ে প্ৰাৰ্থনা আমাৰ

জয় মা দুৰ্গা।। ॐঃঃঃ

1

জনম লভিলো বামুনী গাঁৱত
মাতৃ সোণেশ্বৰী পিতৃ গেৰাৰাম
অতি দুখীয়া কৃষক পৰিয়াল
তাতে প্ৰভুয়ে ডিলে জনম ॥

2

পিতাৰে মাক ঢুকাল সৰুতে
মাৰো মাকে গল অকালতে এৰি
পিতাৰ মাহীয়ে হল খুৰী
মাক আনিলে তেৰ বছৰটো বিয়া কৰি ॥

3

দুয়ো মাউৰা মাউৰীয়ে বিয়া পাতিলে
ভাবি সংসাৰ সুখৰ কৰিম
খুৰী মাকৰ ডাঙৰ লৰা বন্তি
যাতনা দিব ধৰিলে অসীম ॥

4

পিতাৰ খুৰাক বুঢ়ৰাম
লৰা দুটি ছোৱালী চাৰিজনী
এখন ভৰা সংসাৰৰ দায়িত্ব
মূৰ পাতি ললে পিতাই জানী ॥

5

পিতাৰ দেউতাক আছিল আদৰ্শ
দ্বিতীয় সংসাৰ পাতিলে,
আদৰ্শই লগত
ন-কৈ সংসাৰ গঢ়িলে।।

6

আদৰ্শৰ এথমা পত্নীৰ
পিতা আৰু পেহী গিৰিৱালা
মাহী মাকৰ অত্যাচাৰ নোৱাৰি সহিব
পেহীক বিবাহ পাশত সুমাইদিল।।

7

পিতা আছিল সৰুৰে পৰা
খুৰা, খুৰী, মাহীয়েকৰ লগত
সেই বাবে মাহী মাকে পিতাক
নাম নিদিয়ে সম্পত্তিৰ ভাগত।।

8

আমাৰ বংশেৰ প্ৰথম আগমন
মোৰ ককাই খগেনৰ
মাৰ যাতনা কাঢ়িলে দিনে দিনে
দেউৰ - ননদ যৱৰ।।

9

এটি-দুটি কৰি পিতাই
পাতি দিলে সিহঁতৰ বিয়া
পিতাক মহৰ খুটিত ৰাখি
মাক যাতনা হল দিয়া।।

10

বুঢ়ৰ বৃহৎ পৰিয়ালটোৰ পৰা
পদে পদে পালে যাতনা
তথাপিও নপৰিল ভাগৰি
কৰি ভগৱানৰ প্ৰাৰ্থনা।।

11

এটি দুটিকৈ বছৰ বাগৰিল
মাৰ কোলালৈ আহিলো মই
পিতাই চম্ভালে মহৰ যুটি
মাৰ প্ৰৱাস বেদনাৰ খবৰ নেপায়।।

12

বৰ ভূয়কপৰ পিচত
মাঘ মাহৰ ওঠৰ দিনত
বৃহস্পতি বাৰৰ দহ ঘটিবাড
জন্ম লভিলো জেষ্ঠা নক্ষত্ৰত।।

13

ইংৰাজী 1951 চন
১পহিলা ফেব্ৰুৱাৰীত
মোৰ জন্মদিন
ৰাশী পৰিল বিশ্চিকত।।

14

ককাইৰ জনমৰ পাচ বছৰৰ পিছত
মোৰ হল জনম
মা - পিতাই ৰাখিলে মোৰ
মহেশ নাম।।

15

গণনা কৰাৰ ব্যবস্থা
নাছিল সেই সময়ত,
এনেয়ে থলে নাম মহেশ
সেই মতে ৰাশী পালে সিংহত।।

16

পিচত গণনাত উঠিল
নয়ন জ্যোতি নাম
ৰাশি বিশ্চিক
সেই দৰে হল নাম।।

17

দিন বোৰ বাগৰিল মাহৰ বুকুত
দিনে দিনে জটিলতা বাঢ়িল
মোৰ জন্মৰ ছমাহৰ পিছতে
আমাৰ সংসাৰ ভাগিল।।

18

অত দিনে ধৰি ৰখা ঘৰ খনি
চতুৰ বস্তিয়ে ভাগ ভাগ কৰিলে
সা সম্পত্তি বুলি বস্তিৰ বাহিৰে
একোকে আমাক নিদিলে।।

19

নৈতৃক সম্পত্তিৰ ভাগো
নেপালে পিতাই
খুৰাকৰ লৰাটোক
কোনেকৈ সম্পত্তি পায়।।

20

আমাৰ সংসাৰ হৈ পৰিল
এক নিষ্ঠুৰা
বুকুত ককাই আৰু মোক লৈ
কি কৰে এতিয়া।।

21

পিতা ধৰ্ম যুধিষ্ঠিৰ অতি সৰল
মা নিৰক্ষৰ কিন্তু অতি বুদ্ধিমতি
বিচ্পৰ মাতিলে ৰাইজৰ
কবিদাদাই কৰিলে যুগুতি।।

22

বিচাৰত মাহীমাকে কয়
কিদৰে পাব সম্পতিৰ ভাগ
খুৰাকৰ সংসাৰ পুহিছে অতদিনে
তাৰে পাব লাগে এভাগ।।

23

ৰাইজত ৰায় দিলে
কথাটো নোহোৱা নহয়
খুৰাক সংসাৰ চম্ভালিছে
তাৰেই হে ভাগ পায়।।

24

মাকো দিয়া যন্ত্ৰণাৰ কথা
বিৱৰি কলে সমাজক
ইমানদিনে কষ্ট কৰি
সজালে ঘৰখনক।।

25

ইমান কষ্ট কৰি যদি
একোৰে ভাগ নেপাওঁ ৰাইজ
দুটা চলিৰে সৈতে কলৈ যাওঁ
হবই অধৰ্মৰ ৰাজ।।

26

অধৰ্ম হৈছে আজি শক্তিশালী
পাণ্ডৱৰ ধৰ্মৰ পৰাজয়
যুগে যুগে চলি থাকিব কিন্তু
দ্রৌপদীৰ বস্ত্ৰ হৰণ কথ্যাতি অজেয়।।

27

ধৃতৰাষ্ট্ৰৰ ৰাজসভাত
পাণ্ডৱৰ সন্মুখতে
পাঞ্চালীক কৰিলে কত অপমান
ভীষ্ম পিতামহো থাকিলে নিমাত
দ্রৌপদীৰ সহায় কৰে মাথো কৃষ্ণ ভগৱানে।।

28

সকলোৱে জনা উচিত
ধৰ্মই আমাৰ পৰম সম্বল
ৰাইজৰ ৰায়ে যাতে
দুঃশাসনে আনে অমঙ্গল।।

29

ইয়াকে কৈ মই মই কৰিলো মিনতি

মোৰ স্বামী ধৰ্ম যুধিষ্ঠিৰ

দক্ষিণীৰ দুখ দেখিও

হৈ আছে নিৰৱে স্থিৰ।।

30

ৰাইজৰ বিচাৰমতে পালো আমি

বস্তি মাটিখিনি,

গাই-গৰু পথাৰৰ মাটি

নিদিলে এধানি।।

31

বাচন বৰ্তন বুলিবলৈ দিলে

টৌ ও কৰচ গিলাচ এটি

ভাত খাবলৈ দিলে মাথোন

এজোৰা কাহি বাতি।।

32

সিংহ ভাগ বাচি ললে বস্তিয়ে

আমাৰ ভাগত মাথো সিখিনি

লৰা দুটাক বুকুত বান্ধি

পাতিলে সংসাৰ খনি।।

33

মোৰ ছমাহতে যেতিয়া আমি
বেলেগে খাব লগা হল
আগৰ জমা জৰিত নাছিল একো
সংসাৰ চলোৱা সমস্যা আহিল।।

34

অধৰ্ম সূতা হেনো দেখাত বৃহৎ
ছিগে সোনকালে
ধৰ্ম সূতা দেখাত সৰু
নিছিগে কোনো কালে।।

35

ইয়াকে ভাবি পিতৃ মাতৃয়ে
আগবাঢ়ে জীৱন বাটত
বেলেগ হোৱাৰ পৰত কবিদাদাই
আগবঢ়াই সহায়ৰ হাত।।

36

মাটিৰ আধীয়া লৈ
পিতাই খেতি কৰে
মাই বোৱে এড়ি চাদৰ
এনেদৰে আগবাঢ়ে সংসাৰ।।

37

সংসাৰৰ দুখ কষ্ট নুবুজিলো একো
তেতিয়া আমি সৰু
নাম লিখি দিলে পঢ়াশালাত
দুয়ো স্কুললৈ আগবাঢ়ো

38

সন্ধিয়া হলে মাটিৰ চাকি জ্বলাই
পাৰি দিয়ে মায়ে বস্তাখন
কাষত বহি পিতাই
শিকাই অ-আ ক ফলাখন।।

39

মা সু শিপিনী কৰ্মত নিৰুণা
সকলোৱে বথানে সুন্দৰ কাপোৰ
দূৰ দূৰনীৰ পৰা আহে বেপাৰী
নিব এড়ি চাদৰ।।

40

মাটিৰ চাকিৰ ধিমিকি ধামাক
পোহৰত পিতাই পঢ়ুৱাই
মাই টকুৰাত সুতা কাঢ়ে
আমাৰ ফালে কাণ থিয় কৰায়।।

41

মা-নিৰক্ষৰ কিন্তু ব্ৰেইন তুখাৰ
এবাৰ চালে নেলাগে চাব দুবাৰ
সকলো বৈ যায় মনত
যেন কম্পিউটাৰ ব্ৰেইনৰ ॥

42

এক বুঢ়ীৰ দুষ্টকাম
ধানবানে চুহে আম
এনে নিপুনা আমাৰ মা
সংসাৰত চৰিত্ৰৰ হে আছে দাম ॥

43

ভালদৰে পঢ়িবি
চৰিত্ৰ বজাই চলিবি
কিহৰ আছে ভয়,
কাৰোঘৰত নেযাবি
কাৰো ঘৰত নেখাবি
আমিয়েই দুখীয়া হয় ॥

44

বিনা কামত কাৰো ঘৰত যাব নেপাই
লোকে বা ভাবে কিদৰে
কাৰো সন্মান নাথাকে , যি বিনা কামত ঘূৰে ॥

45

খেলিব নেযাবি, ঘৰতে থকিবি
পিতাবাই পাঠ শিকাব
মইতো নেপাওঁ আখৰচিনি
চকু থাকিও হৈছো অন্ধ।।

46

এতিয়াহে বুজি পাইছো
আখৰ নিচিনাই কি বাবে ব্যথা
তেৰ বহুৰ বয়সতে দিলে বিয়া
নেজানিলো একো কথা।।

47

মা মৰিল সৰু কালতে
আমি চাৰি ভনী
মই তৃতীয়া কন্যা আমাৰ ঘৰৰ
পিতাই আনে দ্বিতীয় জনী।।

48

পিতাই বৰ আদৰ কৰে
আমাৰ সকলোটিকে
নাম আছিল বিষ্ণু
পিতাৰ কথা নোৱাৰো পাহৰিব
হৃদয়ত আছে এতিয়াও আৰু

49

পিতৃ মাতৃৰ প্ৰতি ভক্তি থাকিলেহে
ল'ৰা ছোৱালী শিক্ষাত আগবাঢ়ে
তাকে ভাবি চিন্তি পঢ়াতে
মন দিয়া যাতে ॥

50

পিতা ভোলানাথ ধৰ্মত ভক্তি অপাৰ
বাহ বেতৰ কামত অতি নিপুণ
দিনৰ কামবন শেষ কৰিযো
সন্ধিয়া আমাৰ পঢ়ুৱায় ॥

51

ককাই ভাই একেলগে পঢ়ো
বস্ত্ৰত বহি বহি
ককাই খগেনে নোৱাৰে পঢ়িব
তপৰাই জবাব দিও হাঁহি ॥

52

মোৰ পঢ়াৰ আগ্ৰহ দেখি
মা পিতা হয় খুচ
ককাইৰ আগ্ৰহ নেদেখি
দুয়ো হয় বেছ ॥

53

ঘৰৰ সি ডাঙৰ ল'ৰা
জৰি ধৰিব লাগিব বংশৰ ,
সিযো যাদ হয় পঢ়াত বেয়া
কি হ'ব আমালোকৰ ॥

54

এইদৰে দুয়ো চিন্তাকৰে
সংসাৰ খনৰ
মোৰ জন্ম ৫ বছৰ পিছত
দেখিলে বীৰেণে পোহৰ ধৰাৰ ॥

55

এটিদুটি কৰি আমি হলো তিনিটি
পৰিয়ালৰ সংখ্যা বাঢ়িল
যাৰ ঘৰ কাম পিতাই কৰে খেতি
সৰু ভাই চোৱাৰ পাল মোৰেই পৰিল ॥

56

ঘৰুৱা কামত সহায় কৰিলে মাক
অধিক এ চাদৰ পাৰে ধনাৱকে
মাক সহাই কৰো
দুপইচা আৰ্জনৰ হকে ॥

57

এদিন পিতাই দুয়োকে পঢ়াই
সন্ধিয়া মাটিৰ চাকি জ্বলায়
মই দিও উত্তৰ ককাই নোৱাৰে
তাৰ বাবে পিতাৰ খং উঠি যায় ॥

58

পিতাৰ ক' কই সিনকয়
পিতাৰ উঠিল খং মূৰত
উপায় নেপাই পিতাই
সুমায়ে দিয়ে চাকি মুখত ॥

59

সি বৰ আকোঁৰ গোজ
নপঢ়ো যা - কি কৰ কৰ
তেনেহলে নপঢ়া যদি
হাৰৰ মুঠিতে ধৰি ॥

60

সি বোলে হ'ব সিটো
কৰিম হালৰ কাম
তোৰ লগতে লগহে
পথাৰলৈ যাম ॥

61

মাই বোলে খালি খালি
আখৰ কিটা চিনি লৰ,
আখৰ কেইটা জানিলে তোক
কোনোৱে নোৱাৰে থগিব।।

62

ভেৰাহী মাৰি কলে সি
ভাগ্য যি আছে তাকেহে হ'ব,
মোৰ দ্বাৰা খেতি বাতিত
পিতাৰেই সহায় হ'ব।।

63

ককাই সহায় কৰে পিতাক
খেতি পথাৰৰ কামঠাই
মই কৰো মাক সহায়
সকলো ঘৰৰ কাম ছপায়।।

64

এখোপ এখোপ কৰি
তৃতীয় শ্ৰেণী পালো
বঁটা বিতৰণী সভাত
নাটক কৰিলোঁ।।

65

মলো ভাৰত কলিতা ছাৰে
লিখিছিল এখনি নাটক
গিৰিণক দিলে অন্য চৰিত্ৰ
কৃষক পাতিলে মোক ॥

66

নাটক চৰিত্ৰত গিতিনে
কৃষকৰ বুকুত দিয়ে হানি,
হানটো হ'ল বেছিজোৰ
বুকু গ'ল বিদাৰী।

67

অভিনয়ত ভাল গালে ৰাইজে
বঁটা আগবঢ়ালে এটকা
মঞ্চত উঠি ৰাইজক প্ৰণামী
ললো সিটো টকা ॥

68

সেই টকাই হ'ল মোৰ জীৱনত
প্ৰথম বঁটা পুৰস্কাৰ
ভালদৰে পঢ়া শুনা কৰা
ৰাখিব পাৰো সন্মান মা- পিতাৰ ॥

69

পাঠশাল পাচ কৰি শৈশৱ এৰিলোঁ

পালো হাইস্কুলৰ দেউনা

পঢ়াৰ সম্বল নাই

কিদৰে কৰে পঢ়া শুনা ॥

70

বামুন্দী হাইস্কুল পঢ়িলে

দিব লাগে মাহে মাচুল

তাকে ভাবি মা- পিতাৰ

মন ভাগি পৰিল ॥

71

মই কলো চিন্তা নকৰিবি

কিবা কৰি হ'লেও মই পঢ়িম

ৰচি শস্যৰ খেতি কৰিবি তহতে

মই বজাৰত বেছিম ॥

72

কৰ্মত কোনো লাজ নাই

চোৰ কৰিলেহে লাগে লাজ

বজাৰত গৈ বস্তু বেছিম

মিজিব সকলো কাজ ॥

73

কর্মই ধর্ম কর্মই সকলো
কর্মত লাজ নাই
দুখ কৰিলেহে বোলে মুখ ভৰে
সকলোৱে দেখোন কয় ॥

74

এম - ভিত পঢ়িলেহেঁতেনো
নেলাগে স্কুলৰ ফিজ
হালোগাওঁ লৈ গৈ তাতে পঢ়িম
হ'ব সিয়ো নিজা ॥

75

খোজ কাঢ়ি মাথোন যাব লাগিব
অলপ বেছি দূৰত
সকলো সহিম সকলো কৰিম
কেৱল পঢ়াৰ নামত ॥

76

এম -ভিত হেডমাষ্টাৰ আছিল
নবীন বৰুৱা থাকে আমাৰ চুপাত
যোগেশ, প্ৰদীপ দুয়ো ল'ৰা
পঢ়ে গৈ হালোগাওঁত ॥

77

ভালেই হ'ব মাষ্টাৰ ল'ৰা
লগ ভালেই পাম
তিনিও লগহৈ স্কুললৈ
খোজ কাঢ়িযে যাম ॥

78

অৱশ্যে সিহঁত মাষ্টাৰৰ ল'ৰা
ভালকৈ জোতা মুজা পিন্ধি যাব
যাম মই খালি ভৰিৰে
কিনো মোৰ হ'ব ॥

79

শিল গুটিৰ কেঁচা ৰাষ্টা
থাকে শিল পৰি
গেজা খায় আঙুলী ভাগে
উখহে মোৰ দুয়ো ভৰি ॥

80

সিহঁত যায় গেৰেপ গেৰেপ
মই যাওঁ লেৰেলী
তিনিও কিন্তু লগহওঁ
এবাৰ হলেওঁ গধূলি ॥

81

মাষ্টাৰ বৰুৱাৰ ঘৰখন হৈছে
এখন আদৰ্শৰ পৰিয়াল
পঢ়াই শুনাই সকলো ক্ষেত্ৰতে
ঘৰৰ পৰিৱেশ বৰ ভাল ॥

82

মাষ্টাৰ বৰুৱাৰ ঘৈণীয়েকো
এলগিৰ হেডমাষ্টৰনী
নাম হৈছে পদ্মাৱতী
ভাল শিক্ষয়িত্ৰী আদৰ্শ গৃহীনী ॥

83

ল'ৰা ছোৱালী গঢ় দিয়াত
মাতৃৰ স্থান আগত ,
সু গৃহীনী আদৰ্শ নাৰি
পাৱলৈ টান ভাগ্যত ॥

84

প্ৰদীপ বৰুৱা মোৰ লগত
নাম লিখিলো একে ক্লাছত
ইটো পৰিয়ালৰ লগত থাকিলে
যাব পাৰিম আগত ॥

85

তাৰে কথা ভাবি মই
গঢ়িলো সম্পৰ্ক বেছি
দুই এখন ভাল কিতাপ দিয়ে
পঢ়িবলৈ বাছি ॥

86

বৰুৱা পৰিয়ালক অনুকৰণ কৰি
বহু কথা পাৰিলো জানিব
খেতিয়কৰ ল'ৰা মই
নিদিয়ে কাৰো ঘৰত যাব ॥

87

মাষ্টাৰ বৰুৱাৰ ঘৰলৈ গ'লে
মাই নিদিয়ে বাধা,
তালৈ গ'লে শিকিব পাৰিম
কিছু নহ'লেও আধা ॥

88

এবছৰ দুবছৰ কৰি
গ'ল তিনিবছৰ উকলি
হালোগাওঁ এম -ভি পাছ কৰি
পালো হাইস্কুলৰ দুৱাৰ ॥

89

৬ ষ্ট মাহলৈ এম ভি পঢ়ি
৪র্থত লগালো হাইস্কুলত
হৰি শৰ্মা মাষ্টাৰ দাদাই
নাম লিখাই দিলে ক্লাছত ॥

90

দাদা হৈছে স্কুলখনৰ চেকেণ্ড মাষ্টাৰ ,
কৰে সকলোৱে ভয়
মোৰ ভালেই হ'ল চিনাকি যেতিয়া
কিতাপ কাগজৰ পায় সহায় ॥

91

স্কুলখনৰ মুৰব্বী প্ৰধান শিক্ষক
ছাৰ আদ্যনাথ চক্ৰৱৰ্তী
চিনাকি কৰি দিয়ে দাদাই
কৰে স্কুলত নাম ভৰ্তি ॥

92

চক্ৰৱৰ্তী ছাৰ শিক্ষাবিদ এজন
কৰে সকলোকে সহায়
মাছুল আধা কৰি দি মোক
সহায়ৰ হাত আগবঢ়ায় ॥

93

লাইব্ৰেৰী পৰা কিতাপ দিয়ে
মাছুল কৰালে আধা ,
পঢ়া শুনাত যাতে
নহয় কেতিয়াও বাধা ॥

94

সৰুৰে পৰাই মই আগত যোৱা
কাম কৰি ভাল পাওঁ
সকলো কামতে ভাগলৈ
আগ্ৰহ দেখুৱাও ॥

95

আগ্ৰহ দেখি সকলোৱে
কৰে অতি মৰম
কাৰো বচন নেপেলাওঁ
তেতিয়াহে মৰম পাম ॥

96

হাইস্কুলত পঢ়াৰ সময়ত
দিয়ে চক্ৰৱৰ্তী ছাৰে চকু
মাষ্টাৰ বৰুৱাৰ ঘৰলৈ কিন্তু
মাৰিথাকো মাঁকু ॥

97

এল- পি স্কুলত মোক
পাতিলে চাফাইল্লী
হাইস্কুলতো বিবা হোৱাৰ
পাতিলো মনত যুগুতি ॥

98

নাইনত থাকুতে পঢ়ি
ইলেকচনত দিলো ভৰি,
সহ সাধাৰন সম্পাদকৰ
হলো দাবীদাৰি ॥

99

আছিলো আমি তিনিটা দল
বিপিন ছেক্রেটেৰী মই সহকাৰী
বাকী দুটা দলত কৈ
বিপিন মহেশ্বৰ ভাল যুৰি ॥

100

বিপুল ভোটৰ ব্যয়কৰাকৈ সবে
পালো ভাল পদবীৰ সন্মান
কাম কৰি দেখুৱাব লাগিব
তেতিয়াহে থাকিব আমাৰ মান ॥

101

সহকাৰী জি -এছ হ'লেও
দিয়ে ছাৰে মোকেই আগস্থান
বিপিন মহেশ হৃদয় অভিন্ন
বিপিনে নকৰে অভিমান ॥

102

ফ্লেগ টনাৰ পৰা সারধান বিশ্রাম
কৰা কাম আগভাগলৈ
সৰস্বতী পূজাৰ পৰা বভা সজালৈ
ভাগলওঁ আগতে গৈ ॥

103

হিচাপ নিকাছৰ নাই হেৰফেৰ
আমি শ্বয়ং সেৱক
শ্বয়ং সেৱকৰ কৰ্তব্য মহান
সেৱা কৰা দেশক ॥

104

৭মত পঢ়োবে আৰ- এছ-এক নিলে
বিপিন কলিতাই মোক
সেইদিন ধৰি ব্ৰত ললো
সেৱাকৰা সমাজক ॥

105

এইবোৰ কাম কৰিলেও
মূখ্য কাম হ'ল পঢ়া
ছাত্ৰ জীৱনতে একো নাথাকিল
বৃথা জীৱন গঢ়া ॥

106

মাষ্টাৰ বৰুৱাৰ যোগেশ ল'ৰা
গানে বাজনাই পঢ়া শুনাই আগবঢ়া
তেওঁৰ পৰা শিকিলোঁ মই
কবিতা গল্প লিখা ॥

107

কবলৈ গলে সাহিত্য চৰ্চাৰ
প্ৰথম গুৰু তেওঁ,
কলমৰ সোঁৱাদ
তেওঁৰ পৰাই পাওঁ ॥

108

ভৰ্তা মানত থাকো ওলাল কবিতা
ফাফৰু কলিতাৰ বিয়োগৰ
বাতি পেহীৰ হিয়াভগা
ব্যথিত কান্দোনত ॥

109

বাতি পেহীৰ হিয়া বিদাৰক
কিয়ে কান্দোন পিতৃ বিয়োগৰ,
তেনে দৃশ্যই স্পৰ্শ কৰে হৃদয়
জন্ম দিশেমোৰ প্ৰথম কবিতাৰ ॥

110

অশ্রু সিক্ত বেদনাৰ
লিখিলো প্ৰথম কবিতা
লাজৰ নেদেখুৱালো বাকৈ
সেই ভাৱ কিটো ॥

111

কবিতা লিখিলে বাৰু
কোনে বা কি কয়
মনৰ কথা মনতে ৰাখি
গুপতে গুপতে থয় ॥

112

ৰত্নকান্ত বেজ ছাৰে কিন্তু
ইবোৰ দিশত দিয়ে উৎসাহ
লিখাবোৰ ছাৰক চাবলৈ দিলে
দিয়ে মৰ সাহ ॥

113

ছাৰৰ উৎসাহ মোগেশ কাৰ মাৰ্গদৰ্শন

হ'ল মোৰ জীৱনৰ লিখনিৰ ভেটি

কিবা এটা লিখিলে দিওঁ

দুয়োকে চাব আগভেতি ॥

114

যোগেশ কা বেছি ডাঙৰ নহয়

জ্ঞানৰ ভাস্কৰ অপাৰ ,

অনুকৰণ কৰি আগবাঢ়িলো

কবিতা গল্প লিখাৰ ॥

115

প্ৰথম গল্প মোৰ আলোকত ওলাল

বিধাতাৰ লিখন বুলি

চন আছিল সিটো

উনৈশ সাতষ্ঠি ॥

116

এটা দুটা কৰি লিখিলো

অনেক গল্প কবিতা

পঠাওঁ বাতৰি কাকতলৈ

কিবা যদি প্ৰকাশ পাইছেও

নেপাওঁ দেখা কতো ॥

117

গাঁৱলৈ বাতৰি কাকত আহে
মাত্ৰ দুই তিনিখন সেযো গধূলি পৰত
সেইখন চাবলৈ হেতা ওপৰা লাগে
ডাঙৰে চাই আগত
নপৰে যে আমাৰ ভাগত ॥

118

এদিনাখন আলোকৰ পৰা এজন
মানুহ গ'ল আমাৰ ঘৰত ,
মই লিখা কথাবোৰ পঢ়ি
আশা দিয়ে ছপোৱা কাকতত ॥

119

ভাল লাগিল ঈশ্বৰয়েন আহিল
বিদ্যুৎ ৰঞ্জন দাস আছিল নাম
কেনেকৈ বাৰু লিখনি বোৰ
অকাশিত ৰূপত পাম ॥

120

ডাক যোগে মগালো আলোক
জাতীয়তা বাছি সাপ্তাহিক কাকত
বছৰেকত দিব লাগে অলপ টকা
আহি থাকিব কাকত ডাকত ॥

121

সেয়ে লাগিলো মই
আলোকৰ গ্ৰাহক অভিযানত
দু পইছা পাম বাইদেও দেখিব
মোৰ লিখনি কাকতত ॥

122

হাফপেট টো পিন্ধি গাঁৱে গাঁৱে
ঘূৰো বাতৰি সংগ্ৰহত
কাকো একো নকওঁ
থাকো আত্ম গোপনত ॥

123

লিখা পঢ়াৰ আগ্ৰহৰ বাবে
মাটি কাটো বৰুৱাৰ ঘৰত,
যিয়েই নহওঁক লাগে মোক শিক্ষা
এই জীৱন বাটত ॥

124

এইদৰে চাপে চাপে যাওঁ আগবাঢ়ি
কলম লনো হাতত তুলি
সকলো বাতৰি লৈ পঠাওঁ
প্ৰকাশ হোৱাৰ আশা বুটলি ॥

125

বহাগি বুলি কবিতা এটি
ওলাল নতুন অসমীয়াত
বেজ ছাৰে খবৰটো দিলে
আহি আমাৰ ক্লাছত ॥

126

কি যে ভাল লাগিছিল সিদিনা মোৰ
নোৱাৰো বুজাব কাকো,
নতুন অসমীয়া বাতৰিয়ে
সাদৰিলে মোৰ কবিতাকো ॥

127

লভিলো পৰম তৃপ্তি
মোৰ অন্তৰত,
বাস কৰা দেৱী সৰস্বতী
মোৰ হৃদয়ত ॥

128

বীৰেনৰ পাছত আহিল দ্বিজেন
চতুৰ্থ ভাতৃৰ আসনলৈ,
ঘৰত এজনী ছোৱালী নাই
মাক সহায় কৰিবলৈ ॥

129

ঘৰৰ কাম সমস্ত কৰি
মাক দিও সহায় কৰি
ভাত ৰান্ধো , কাপোৰ ধুওঁ
আৰু বাহি বন কৰি ॥

130

আছিল বন্তি খুৰা
অতি টেঙৰ প্ৰকৃতিৰ লোক
মোৰ কথা লগায় ককাই
হালবোৱাত দেখোন সহায় নকৰে তোক ॥

131

এইদৰে ফুটলাই ককাই খগেনক
সি চিধা বুজি নেপায় একো
খুৰাৰ অন্তৰত মাজত
কি বান্ধি আছে অভি সন্ধিৰ সাকোঁ ॥

132

খুৰাৰ কথা শুনি জেদ ধৰে সি
ময়ো যাব লাগে হালত
হ'ব বুলি সাদৰিলো
ভয় নাই মোৰ কামত ॥

133

হালতো যাম মৈ'তো যাম
নচলিবা আনৰ বুদ্ধিত
কিবা কাম থাকিলে মাক ক'বা
তেহে থাকিব শান্তি ঘৰত ॥

134

আনৰ কথাত চলিলে কিন্তু
অশান্তি ঘৰলৈ আহে
চাৰি ভাই হলো যেতিয়া
সুৰুভা পালে চিপৰাং মাৰিব আনে ॥

135

আমাৰ মা-অতি বুদ্ধি মতি
নিদিয়ে কাকো আশয়
সকলোটিলৈ দিয়ে চকু
কাৰো এলোভনত যেন নাযায় ॥

136

ভাগত নিদিলে গৰু এটিত
বেলেগ হোৱাৰ পৰত
লাওঁপাৰাৰ পৰা আনিলো কাঢ়লী
উনৈশ ৬২ চনত ॥

137

হৰেণ শৰ্মা দাদাই পাইছিল
চেউৰী এটি দানত
তাকে হাত কৰি আনিলো
গৈ পিতাৰ লগত ॥

138

পাত টকাতে কিনিলো কাঢ়লী
গৰু বুলি আমাৰ সিটো
মৰম কৰি ডাঙৰ কৰিলো
তাৰ বংশ আছে এতিয়াতো ॥

139

এটিৰ পৰা বাঢ়িল গৰু
হ'লগৈ চাৰি গোহালি
কৃপাৰ সাগৰৰ পালো কৃপা
চালে অলপ চকু মেলি ॥

140

আজিও আছে তাৰে বংশ
আমাৰ বামুন্দী গৃহত
নিদিলেও বেলেগ হোৱাৰ পৰত
মূৰ যওঁ সৰে ভগবানৰ চৰণত ॥

141

গা ধুই সদায় মা- পিতাই
ভগবান কৰে আৰাধনা
চোৱা প্ৰভু চকু মেলি এবাৰ
কিয় দিয়া দুখ যাতনা।।

142

তুমি কৃপামই তুমি দয়াময়
তুমি সদানন্দ
তোমাৰ কৃপা অবিহনে প্ৰভু
ক'ত আহিব আনন্দ ।।

143

তুমিয়ে পৰম বন্ধু
তুমিয়ে আটিন্দম্
তুমিয়ে কৰা বিনাশ
শত্ৰুহৰণম্ ।।

144

চাৰি পুত্ৰৰ জনম দিলা
তুমি জগত পতি
তোমাতে শৰণ ললো
আমি মূঢ়মতি ।।

145

তোমাৰ দয়াৰ বাহিৰে প্ৰভু
নোৱাৰো চলিব আমি
হে জগদীশ্বৰ পিতাম্বৰ
যাম তোমাৰ চৰণ চুমী ॥

146

নালাগে ঐশ্বৰ্য্য বিভূতি মোক
লাগে মাথো তোমাৰ চৰন ধূলি
কাতৰে যাচিছো মধু সুধন
দিয়া যে চৰণ তলি ॥

147

তোমাৰ কৃপায় আমাৰ সম্বল
তোমাৰ আশীষ আমাৰ মাগন
তোমাৰ কৃপা ভিক্ষা পাশে
নেভাগে আমাৰ মন প্ৰান ॥

148

তুমি যে আমাৰ প্ৰকৃত বন্ধু
দয়াৰ পাইব এই জগতৰ
তোমাৰ বাহিৰে নাই কেৱো
সাৰথি আমাৰ জীৱনৰ ॥

149

কিদৰে দিয়া পোহৰ প্ৰভু
আমাৰ সংসাৰত
সকলো ব্যৱস্থা আছে
কেৱল তোমাৰ মনত ॥

150

চকু মেলি চোৱা মাথোন এবাৰ
হে প্ৰভু দয়াময়
নাই পুজিব আমাৰ সম্বল
আছে এখন উকা হৃদয় ॥

151

খালি হাতেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছো
আমি মৰুখ মতি
তোমাৰ সহায় অবিহনে
নাই আমাৰ গতি ॥

152

বীৰেণ- দ্বিজেন ডাঙৰ হ'ল
আহিল গুণেশ্বৰ মাধৱমত
দক্ষিণা মাতৃ হ'ল পাণ্ডৱৰ
উঠিল জনৰব গাঁৱত ॥

153

মাক মাতে দক্ষিণী বুলি
জনম ব্রহ্মপুত্রৰ দক্ষিণ পাৰত
পিতা উত্তৰ পৰীয়া
থাকে বামুন্দী গাঁৱত ॥

154

দক্ষিণ পাৰাৰ বৰবাহৰ গাঁৱত
জনম হোৱা বাবে
দক্ষিণী বুলি উপাধীৰে
মাতে গঁঞা সৰে ॥

155

কোনোৱে কয় দক্ষিণী বুলি
কেৱে ডাকে দক্ষিণী বাই
সৰু বোৰে মাতে সকলোৱে
বুলি ডাঙৰ মাই ॥

156

আগতে কৈছো খুৰাৰ
বৰ চলাহি কথা
সি দেখো ঘূৰি ফুৰে
তোৰ নেলাগে বেথা ॥

157

এদিন ককাই হালবান নিলে
আগত বাৰীলৈ ,
স্কুলৰ বেল পৰিলে কিন্তু
দৌৰি দিম ঘৰলৈ ॥

158

আমি ডাঙৰ হৈ আহিলো
এটি দুটি কৰি
গুণেশ্বৰ হ'ল পঞ্চলি
আগবাঢ়ো হাতে হাতে ধৰি ॥

159

নাই আমাৰ ভাগত ভনী
গোটেই কেইটাই ল'ৰা
বাকীবোৰ লগাই হাঁহকাৰ
কিছুমানৰ হিয়া ধৰফৰা ।

160

সংখ্যা বাঢ়িল বোজাওঁ বাঢ়িল
বাঢ়িল মা-পিতাৰ চিন্তা
কিদৰে চলাওঁ এই সংসাৰ
আহি পৰে দুঃচিন্তা ॥

161

মা-পিতাৰ কষ্টৰ নাই সীমা
দিনে নিশাই কাম কৰে
এনেকৈয়ে আমাৰ সংসাৰ
দুখৰ মাজেৰে চলিব ধৰে ॥

162

এদিনাখন ককাইয়ে কলে
যাওঁ বল হালবাবলৈ
বিনা প্ৰতিবাদে মাৰ খোৱাৰ ভয়ত
পিচে পিচে গলো গৈ ॥

163

হাল বাই আছো যদিও
কানখন আছে স্কুলৰ বেলত
বেলৰ কোব শুনি যাওঁ বুলি
ককাই দেউক দিলো মাত ॥

164

সি কলে বহ চোন বহ
আৰু অলপ সময় বা
আজি স্কুললৈ নগলে হ'ব দে
হালখনকে বা ॥

165

মোৰ ভাগৰ হালখিনি
মাৰিদিলো তোক
স্কুলৰ সময় হৈছে
পেটতো লাগিছে ভোক ॥

166

এই বুলি কৈ মই
হাল এৰি দিলো
খঙত কোৱতে সি
পিঠিত দিলে লৰা ॥

167

আই ঐ মাই ঐ বুলি
ঘৰলৈ বুলি দিলো লৰ
চাচোন মা ককাই কোবাই
কি কৰিলে পিঠিত ॥

168

মৰমেৰে মাই কলে
সি অতি মুৰখমতি
আনৰ কথা শুনি শুনি
লগাইছে লটি ঘটি ॥

169

আহকচোন আহি হালবাই সি
কোরত ছিঙিম পিঠিখনি
ডাঙৰটো হৈও নুবজে কিয়
স্কুলৰ সময় খিনি ॥

170

সিদিনাৰ পিঠিৰ কোব
আজিও আছে মনত
কপালৰ লিখন সিটো
ভাবো মই হৃদয়ত ॥

171

সময় বোৰ গৈয়ে থাকিল
তেতিয়া মই ক্লাছ এইটত
ৰাখীবন্ধন সময়
মিটিং আবেলিপৰত ॥

172

কুঁহিয়াৰৰ আগদিব আছে
যাব নোৱাৰা কলৈকৈ
কঢ়া অৰ্ডাৰ ককাইদেউৰ
যাওঁ মই কেনেকৈ ॥

173

বুদ্ধি পালো মোৰ ভাগৰ কামখিনি
যদি কৰি দিও মই ,
মিটিংলৈ যোৱাত
নহ'ব কোনো ভয় ॥

174

দুপৰ ভাগতে মই গলো পথাৰত,
কুঁহিয়াৰ আগ পুটিম বুলি
শেষকৰি মোৰ কাম
সভাত উপস্থিত হলো আবেলি ॥

175

এইদৰে নানা কষ্ট কৰি
চলিবলৈ ধৰো ,
দুৰ্গা পূজাৰ সময়
মৰাপাটৰ কাম কৰো ॥

176

সৰু সৰু মৰাপাট গছ
পথাৰত আমি কাটো
মৰাপাট হোৱাত
বেপাৰিক মাতো ॥

177

সেইবোৰ বিকি
ধন কৰো জমা
দুৰ্গা পূজাৰ সময়ত
খৰচৰ নাই সীমা ॥

178

মা সু শিপিনী
ঘৰতে বোৱে কাপোৰ
তাৰে চোলা বনাই
দুৰ্গা পূজাত ॥

179

এবাৰ হেনো আমাৰ
বৰ অভাৱ হৈছিল
তামোলৰ পুলি বিকি
গেঞ্জী কিনি দিছিল ॥

180

গেঞ্জী আৰু গামোছা
আমাৰ পূজাৰ ড্ৰেছ
দুই ককাই ভাইৰ
নাই ধুন পেছ ॥

181

ককাইদেউ আৰু মই
মাথোন আমি দুটা ল'ৰা
গেঞ্জী গামোচাৰে
লগাওঁ লৰা ঢপৰা ॥

182

যি দিয়ে মা- পিতাই
তাত খেদ নাই
দুখ কৰি কিটো হ'ব
তাৰ নাই উপায় ॥

183

দুখৰ মাজেৰে
পালোঁগৈ মেট্ৰিক
পৰীক্ষাত কি কৰিব পাৰো
সেইতোহে সঠিক ॥

184

সৰুৰে পৰা আছিল ৰূপ
গান বাজানাত মোৰ
কবি দাদা প্ৰয়োজক হ'ল
খুলিলে গান পাৰ্টিৰ ॥

185

ভিতৰত চলে নাচৰ আখাৰা
নিদিয়ে আমাক চাব ,
বেৰৰ ফাকেৰে চাই চাই
বাহিৰত নাচৰ লগাওঁ তাণ্ডৱ ॥

186

বাহিৰত মোৰ নাচ দেখি
কৰে চকৰণ মোক
মনটোৱে ভিতৰে ভিতৰে কয়
সিয়ে বাৰু হওঁক ॥

187

যাত্ৰাৰ দলত ফুলি কি হ'ব তোৰ
পঢ়া দেখোন নহব জীৱনত
পঢ়াই হে তোৰ মুখ্য ব্ৰত
মই কয় ৰাখিবি মনত ॥

188

সপ্তম মান নাটক কৰিলো
দিলে নাৰিৰ বেশ
পুৰস্কাৰ আনিলো নাটক কৰি
লৈ পাগলীৰ ভেশ ॥

189

নাৰিৰ চৰিত্ৰত অভিনয় কৰি

মই নাম কামালো

অভিনয় ভাল হোৱা বুলি

মনতে সন্তোষ লভিলো ॥

190

তেতিয়াৰ দিনত নাটক কৰিব

নাহে কোনো ছোৱালী

বদনামৰ ভয়ত অভিভাৱকে

দিয়ে বিধি পঠালী ॥

191

সেই বাবে মহিলাৰ ভাঙ

ল'ব লাগে লৰাই

পুৰুষেই কৰিব লাগে

তাৰ বাহিৰে উপায় নাই ॥

192

এবাৰ দুৰ্গা পূজাৰ সময়ত

মানুহ আহিল জ্যোতিকলাৰ

মোক লাগে নাটক কৰিব

মা-পিতাৰ ওচৰত লগায় ভিৰ ॥

193

নাটক আছিল কলিঙ্গ বিজয়
মই হলো ৰাজকুমাৰী
চন্দনা নামৰ চৰিত্ৰত
অভিনয় কৰিলো হিয়া উজাৰী ॥

194

জাউৰী জাউৰী আহে
মোৰ অভিনয়ৰ বাবে
ভালপালে আমাৰ নাটক
দেখি সকলোৱে ॥

195

পুৰস্কাৰ পালো অনেক
চঞ্চলাৰ অভিনয়ত
আনন্দৰ জোৱাৰ উঠে
মোৰ হিয়াত কোমত ॥

196

যাত্ৰা পাৰ্টীয়ে নহয়
কাৰো আমি একাংকিকা
যোগেশ বৰুৱা লিখে
আমাৰ বাবে নাটিকা ॥

197

উদীয়মান পুথি ভৰাল গঢ়িলো
উদীয়মান যুৱক দলে
দ্বিতীয়টো পুথিভঁৰাল গঢ়াত
তৰুণ সংঘই হাহাকাৰ লগালে ॥

198

গাঁৱত দুটা পুথি ভৰাল
থাকিলে নহয় একো
আমি তৰুণ সংঘৰেই
সম্ৰথাৰিত কৰিব ইয়াকো ॥

199

আমাৰ দল সম্ৰথাৰিত হ'ল
উদীয়মান নৱজ্যোতি সংঘৰূপত
একাংকিকা কৰো , যাত্ৰাপাৰ্টি কৰো
আমি হলো সবাৰে আগত ॥

200

জ্যোতি কলাই নাটক কৰিলেও
নাম নাই সিহঁতৰ
সকলোৰে মুখে মুখে
কেৱল উদীয়মানৰ ॥

201

ইটো দলে টানে সিটো দলে টানে

মোক নাটক কৰিবলৈ

কাক কম বেছি কৰো

ধৰিলো ভাবিবলৈ ॥

202

নাটক কৰি শত্ৰুপোহাতকৈ

নাটক নকৰাই ভাল

সংঘৰ কাম কৰিলে দেখোন

জীৱন হয় নিৰ্মল ॥

203

সংঘই দিয়ে মহান শিক্ষা

চৰিত্ৰ নিৰ্মাণৰ

চৰিত্ৰই আচল ধন

মানৱ জীৱনৰ ॥

204

আত্মা সমপিলো

আৰ:- এছ কামত

বিপিন কলিতা হ'ল

মোৰ লগত ॥

205

দুয়ো বন্ধু সংগঠনত লাগি
গাঁৱে গাঁৱে ঘূৰো
হিন্দুত্বৰ বিচাৰ কৰি প্ৰচাৰ
ঠায়ে ঠায়ে অমি ফুৰো ॥

206

আমাৰ দুয়োৰে যুৰি দেখি
সকলোৱে বৰ ভাল পাই
সকলো ক্ষেত্ৰতে আমি দুয়োৱে
লোকক কৰো সহায় ॥

207

আমাৰ দলৰ লিডাৰ
হ'ল শৰৎ চন্দ্ৰ কলিতা
সকলোৱে মানে ভয়ো কৰে
ৰাখি সবে ভদ্ৰতা ॥

208

অপ্পলটোৰ ভিতৰত সিয়েই প্ৰথম
আৰ-এছ-এছৰ কৰ্মী
মালদহত গৈ ট্ৰেইনিং
তাক মানি চলো সবে আঁমি ॥

209

আৰ-এছ-এছৰ আমি পঞ্চমূৰ্তি
শৰৎ ৰামো বিপিন অৰুণ
সবাতোকৈ মই বয়সত সৰু
পঞ্চমমণ্ডিত মোৰ স্থান ॥

210

বয়সত সৰু হলে কি হব
কৰ্মত আগ ভাগ পাওঁ
বিপিন মমহেশক কৰে বিশ্বাস
সকলোৰে ই মন জিকি যাঁও ॥

211

দুৰ্গা পূজাৰ সময়ত আমক
পঞ্চায়তে ভলেন্টিয়াৰ কৰে
আমাৰ দুয়োৰে কিন্তু
মহিলাৰ ফালটোহে পৰে ॥

212

তেতিয়া আমি পঢ়ো
ক্লাছ চেভেনত
বাল্য কালত পৰা চলাছো
সামাজিক জীৱনত ॥

213

সমাজৰ কাম কৰি
লাগে বৰ ভাল
দুয়ো ঘূৰো দপদপাই
কৰি ইফাল সিফাল ॥

214

এদিন চক্ৰৱৰ্তী ছাৰে সুখিল
আমাৰ জীৱনৰ লক্ষ্য
সমাজ সেৱাই মোৰ ব্ৰত
জীৱনৰ হ'ব লক্ষ্য ॥

215

সৰুতে মাতিছিল মোক খুৰাই
এম-এল-এ বুলি
নেজানো কেতিয়া কলিয়াব
সেই মহান বাণী ॥

216

কি যে আছিল যিবোৰ দিন
ভাবি লাগে মজা
নেপাওঁ বিচাৰি আজি
সিবোৰ মনে সজা ॥

217

এইদৰে পাৰ হ'ল মোৰ
স্কুলীয়া জীৱন
মেট্ৰিক পাছ কৰি
পালো যেন নৱপ্ৰাণ ॥

218

মা-পিতা সৰাৰে চিন্তা
কি কৰিব ই
নাটক সংঘ কৰি দেখোন
সময়বোৰ কটাই ॥

219

মেট্ৰিক টো পাছ কৰিলো
নাছিল ডিভিজন মোৰ
সকলোৰে চিন্তা কমিল
আমাৰ ঘৰখনৰ ॥

220

মেট্ৰিক পাছৰ পিছত
লাগিল চিন্তা একা
কলেজত কিদৰে পঢ়িম
নাই টকা সিকা ॥

221

ছোৱালী বিচাৰোঁতে হয় নম্বাৰত

জন্ম হ'ল দিলীপৰ

ল'ৰাৰ সংসাৰ জিলিকিল

হ'ল বৃহৎ সংসাৰ আমাৰ ॥

222

স্কুলীয়া জীৱন কাহিনী

সামৰিলো ইমানতে

চমুকৈ বুটলিছো জীৱন বৃত্তান্ত

লিখিলো কবিতা ছন্দতে ॥

223

বেদনা ভৰা স্কুলীয়া জীৱন

ইমানতে এৰিলোঁ

কলেজীয়া জীৱনৰ কথা

আৰম্ভ কৰিলোঁ ॥

224

মেট্ৰিক পাছ কৰি লাগিল হাহাকাৰ

এড্ মিচন ল'বলৈ নাই ধন

কিদৰে দেখা পাম কলেজ

ভাৰাক্ৰান্ত হ'ল মোৰ মন ॥

225

শুৱালকুছি কলেজত

নাম লিখিলো

বিপিন সৈতে

কলেজত গলো ॥

226

বিপিনে পিন্ধে লংপেট

মই পিন্ধো ধুতি

তাৰ ৩২ টা বুটামৰ লংপেট

দেখি খায় বিচ্যুতি ॥

227

বিপিনক টিপ টপ দেখি

নতুন ৰেলি চাইকেলেৰে

মই জংকো পংকো

ধুতি চোলা জোৰে ॥

228

ধুতিৰ ডৱল পেছ

মাৰো মাৰাঠী ষ্টাইলত

ল'ৰা বোৰে দেখি মোক

নিলে মাতি আঁতৰত ॥

229

ৰুমৰ ভিতৰত ধৰি অকলে
কিবা কিবি দেখোন সুখে
লাগ বান্ধ নাই দিয়ে ধমকি
কৰি জখে মখে ॥

230

কথা সুধি ধুতি দিলে খুলি
সহিলো মই নিৰৱে
প্ৰতিবাদ কৰিলে জাঙৰ খাই উঠে
তেওঁলোক সৱে ॥

231

এইদৰে কলেজৰ প্ৰথম দিনত
দিলে সৱেমিলি আমনি
ভাবিছিলো দিওঁ নেকি
সিহঁতক এশকনি ॥

232

পিছতহে গম পালো
সিবোৰ হেনো কিবা ৰেগিং
কলেজ বোৰত চিনিয়ৰ বোৰে
এইদৰে কৰে ইতিকিং ॥

233

নরাগত আদৰ্শী সভাত
নামদিলো ভাষণ দিয়াত
কম সকলো বিৰৰি
ধুতিত ধৰি দিয়া আঘাত ॥

234

সময়ত আহি পৰিল
ভাষণ দিবলৈ মোৰ নাম
সৰ্বম নমস্কাৰম বুলি
জনালোঁ প্ৰণাম ॥

235

বিৰৰি কলো মই
অসমীয়াৰ অভিমান
জাতীয় পোছাকৰ আজি
কিয় হয় অপমান ॥

236

ৰেগিংৰ নামত যদি
ছাৰুই খুলি দিয়ে ধুতি
বিদ্যার্থী কালতে কিয়
নিচিনো নিজ জাতি ॥

237

ৰেগিংৰ নামত চলিছে
কত অপ সংস্কৃতি
অসমীয়া সৰে দেখোন
নিচিনে নিজা কৃষ্টি ॥

238

অসমীয়া সাজ পাৰ অসমীয়া মন প্ৰান
অসমীয়া বেশ কলেজীয়া কালতে
শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি
লোৱা উচিত ভাৱাৱেশ ॥

239

নাই আক্ষেপ মোৰ
সি সৱৰ প্ৰতি
যি বোৰ ধুতিত ধৰি
কৰিলে লটি ঘটি ॥

240

জাতীয় চৰিত্ৰৰ অভাৱ হেতু
কৰিছে তেনে কাম
আহাসবে মিলি জাতিৰ
অভিমান ৰক্ষা কৰিম ॥

241

ভাষণৰ পিচত সকলোৱে

বাঃ বাঃ দিলে

গৱতো সিংহ থাকে

সৱে ভাৱিলে ॥

242

ধন্যবাদ তুমি ভাই

গাঁৱলীয়া ছাত্ৰৰ গৌৰৱ

ধনীসৱে ভাবে

আমি নহয় মানৱ ॥

243

শুৱালকুছিয়া ল'ৰা বোৰ

থাকে টাউনীয়া ষ্টাইলত

তেওঁ বিলাকে ভাবে আমাক

বুলি গাঁৱলীয়া ভূত ॥

244

গ্ৰামীণ বাসিন্দা ছাত্ৰবোৰে

পালে স্থল সাহসৰ

সৱে মিলি মাত দিয়ে

বন্ধু বাঢ়িল মোৰ ॥

245

এইদৰে বছৰ খানিক
গ'ল কলেজী জীৱনৰ
শিক্ষক ছাত্ৰ সবাৰে
মোহ আহিল মনৰ ॥

246

কিন্তু দুখৰ দিনে নেৰিলে মোক
দিন আহি পৰিল ফৰ্মফিলাপৰ
ভালে খিনিও দেখোন যোগাৰ
লাগিব মোক ধনৰ ॥

247

বাদৰ্দ্দিলো ধনৰ অভাৱত
পৰীক্ষণ দিয়াৰ
ভাবিলো শেষ মোৰ
জীৱন কলেজৰ ॥

248

তেতিয়া আছিল
বৰপেটাত উপনিঠানে
জনসংঘত ভৰ্ত্তি হৈ
বৰপেটালৈ কৰিলো গমন ॥

249

জনসংঘৰ প্ৰাৰ্থী আছিল
খনীত্ৰ বৰুৱা
প্ৰদীপ হোটেলত আমাৰ
থকা খোৱা লোৱা ॥

250

কংগ্ৰেছ প্ৰাৰ্থী আছিল
ফখৰুদ্দিন আলি আহমেদ
তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চলালোঁগৈ
নিৰ্বাচনী প্ৰচাৰ সম্বন্ধে ॥

251

সেয়ে মোৰ জীৱনৰ প্ৰথম
ৰাজনীতিৰ প্ৰচাৰ অভিযান
নাই কোনো চিন্তা ভাৱনা
পৰীক্ষাৰ গুণ গান ॥

252

মধুকৰ জী লিমায়ে
আৰ এছ-এছৰ প্ৰচাৰক
নিৰ্বাচনী কাৰ্য্যালয়ত
মোক দেখি হ'ল হতবাক ॥

253

কিয় আহিলা পৰীক্ষা দিব এৰি
এই নিৰ্বাচনী কামত
পৰীক্ষা নিদিয় নেকি
কিহৈছে মনত ॥

254

সকলো কলো মই
তেওঁক বিৱৰি
ধনৰ অভাৱেই
হৈছে মোৰ লগৰী ॥

255

টিক আছে পৰীক্ষা দিয়া
ফিজ দিম মই
আলোকৰ গ্ৰাহক কৰি
দিয়া টকা ঘূৰায় ॥

256

পৰীক্ষা দিলো যদিও
অৰ্থনৈতিত কম পালো
এবছৰ কালমোৰ
এনেয়ে ক্ষতি কৰিলোঁ ॥

257

এই বছৰৰ পৰাই মোৰ
আৰম্ভ হ'ল নতুন জীৱন
সংঘৰ কাম কৰি
পঢ়াৰ ললো পণ ॥

258

১৯৭১ চনত ১২ জুলাই
আছিল সিদিনা মঙ্গলবাৰ
বিনায়ক জীৰ লগত ওলালো
বুলি ৰঙিয়া নগৰ ॥

259

খাকী হাফ পেটটো পিন্ধি
ভৰিত হৰাই চেঙেল
বিনায়ক জীৰ মাৰ্গ দৰ্শন
হ'ল মোৰ মনোবল ॥

260

বিপিন গ'ল নলবাৰী
মোক নিলে ৰঙিয়া
এয়া মোৰ প্ৰথম
দৰ্শন জীৱন টাউনীয়া ॥

261

কলেজ আৰু তিনিটা পৰিয়াল
চিনাকি কৰি দিলে মোক
লঘোণে ভোকে দিনটো কটাই
নলবাৰীত পালো লগ বিপিনক ॥

262

কলেজৰ নাম লিখিবলৈ
মায়ে দিয়ে এখন এৰি চাদৰ
তাকে ৰঙিয়াত বিকি
পালো কলেজৰ দুৱাৰ ॥

263

ৰঙিয়াত শান্তিপুৰত
সুৰেন্দ্ৰ লহকৰ ঘৰত
থাকিলো সাতদিন,
সেইখনেই মোৰ জীৱনৰ
প্ৰথম আশ্ৰয় স্থল
আজীৱন থাকিব মনত ॥

264

সংঘৰ শিক্ষা স্ৱালক্ষী হোৱা
সেয়ে কয় স্বয়ং সেৱক,
নিজে পঢ়ো আনকো পঢ়ুৱাও, অগ্ৰাধিকাৰ দিও কৰ্মক ॥

265

সাতদিনৰ ভিতৰত ৰঙিয়া নগৰত
পাতিলো বন্ধুত্বৰ মেলা
সকলো ক্ষেত্ৰতে মন মেলিলো
নেৰিলো একো খেলা ধূলা ॥

266

ৰঙিয়া কলেজতো
নৱাগত আদৰণী সভাত
দিলো এটি ভাষণ
মঞ্চত উঠিলে
চিনিব সকলোৱে
এয়ে মধুৰ ক্ষণ ॥

267

প্ৰিঞ্চিপাল আছিল বীৰেন বৰদলৈ
গৌৰীনাথ বৰদলৈৰ ল'ৰা
মোক মৰম কৰে অসীম
ভাবি যেন নিজৰ ল'ৰা ॥

268

ৰঙিয়া নগৰত এনে অনুষ্ঠান নাই
য'ত নেকি মই নাই
হেঁচা মাৰি যাও সকলোতে, কোনো লাজ নাই ॥

269

কলেজ খনত আছিল আগতে
এচাম লোকৰ দপদপনি
পিছত বছৰত উঠিলো জি-এছ
ব্রতললো চতিওৱা শান্তি পানী ॥

270

মোৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বি আছিল চুলেমান
তাৰ ঘৰ ৰঙিয়াত শোলমাৰীত
মোক কিন্তু নেজানে সবে
ঘৰ যে বামুন্দীত ॥

271

ৰঙিয়াৰ বোৰে ভাবে
আমাৰ এই নগৰৰ
গাঁৱৰ বোৰে চিন্তে
এওঁ আমাৰ গাঁৱৰ ॥

272

তেতিয়াৰ দিনত চুলেমানে
খৰছ কৰে পাঁচ শ টকা
মই হলো ধনবিৎ নোহোৱা
নাই কিন্তু মনত শংকা ॥

273

কাৰ্ড বিলালে সবাকৈ সি
দিব লাগে তাৰ ভোট টি
নাই ছপোৱা কাৰ্ড মই
মোৰ নীতি শান্তি সম্প্ৰীতি ॥

274

ইলেকচনত যদি ধন
খৰছ কৰো সম্প্ৰতি
কৰিব লাগিব দেখোন
মই দুৰ্নীতি ॥

275

ধনো খৰছ নকৰো
দুৰ্নীতি নকৰো
মোৰ আদৰ্শ হ'ল সুনীতি
মন জয় কৰি
নিৰ্বাচনত জিকিম ই
য়ে হ'ব মোৰ ভেটি ॥

276

আগ বেঞ্চত বহি ক্লাছকৰি
চেলু চাই থাকো মই
কেতিয়া বিলায় ক্লাছত কাৰ্ড, তাৰ আগতে ক্লাছত ওলাম যায় ॥

277

একে ক্লাছত পঢ়ো দুয়ো
গমপাওঁ তাৰ সকলো
কাৰ্ড সি বিলোৱাৰ আগতে
ক্লাছে ক্লাছে উপস্থিত হলো ॥

278

সি যোৱাৰ আগতে মই
মোৰ নীতি দিলো বিৰৰি
ভাষণ শুনি সমৰ্থীলে সবে
বজাই হাত চাপৰি ॥

279

বিপুল ভোটত জয়ী হলো
কলেজৰ জি-এছ ৰূপত
ঘূৰালে কলেজত মোক
বন্ধু সৰে তুলি কান্ধত ॥

280

বন্ধু সৰক কলো মই
এই বিজয় আপোনা সৰৰ
সবে মিলি উন্নতি সাধিম
এই মহাবিদ্যালয় খনিৰ ॥

281

বিশ টকাৰ মটন কিনি
বিলালো ক্লাছে ক্লাছে
সামান্য কৃতজ্ঞতা চিন
জানিবা পিচে ॥

282

তেতিয়া আছিল মাধ্যম আন্দোলন
অসমত লাগিল হাঁহকাৰ
মোজামিল হ'ক শ্বহীদ হ'ল
অসমীয়া ভাষা জাননীৰ ॥

283

মাধ্যম আন্দোলনে তীব্ৰ ৰূপ ললে
আছুৰ নেতৃত্বত
ৰঙিয়া নগৰ বহু ভাষী ঠাই
বহু চিন্তা হ'ল মনত ॥

284

আগতে আছিল লিডাৰ চিপ
উত্তৰ কামৰূপ ছাত্ৰ সন্থাৰ হাতত
বুদ্ধি পাণ্ডি মিতিৰ পাতি
আনিলো নেতৃত্ব কলেজৰ হাতত ॥

285

স্কুলীয়া ছাত্ৰৰ নেতৃত্বৰ পিচত
কিয়ৱাৰু আমি যাঁও,
কলেজৰ ছাত্ৰ আমি
কিয় নেতৃত্বৰ ভাগ নলওঁ ॥

286

ভাৰিচোৱা কলেজৰ সন্মান
আমাৰহে আগস্থান
স্কুলীয়া ছাত্ৰক শিকাব লাগে
কেনেকৈ নেতৃত্বৰ চলে আন্দোলন ॥

287

এনেদৰে মিটিং পাতি
ললো নেতৃত্ব হাতৰ মুঠিত
জগিয়াই গঢ়ো আমি সবে
মাধ্যম আন্দোলনত ॥

288

পুলিচৰ ছি-আই আছিল
পুৰণকাহ্ন বুলি ভদ্রলোক
তেওঁ সকলো সময়তে
প্ৰটেকচন দিয়ে মোক ॥

289

একে গাড়ীত চি-আই চাহাব
আৰু ছাৰ প্ৰিঞ্চিপাল
কাষত সদায় ৰাখে মোক
লাগে বৰ ভাল ॥

290

নেতৃত্বৰ দপদপনিত
কয় হিতাকাংশী সবে
নুঘুৰিবা অকল শৰে
দিনকাল বেয়া ক'ত কি হয়
চলিবা বিবেকেৰে ॥

291

প্ৰভু মোৰ সহায় আছে সদায়
কৰা নাই কাৰো অন্যায়
মিত্ৰ ৰূপেৰে কৰিছো কাম
কৰিম কিহৰ ভয় ॥

292

আন্দোলনত ভাগ ললো,
আছো সক্ৰিয় সদস্যহে
সংঘৰ কাম আৰু পঢ়া শুনা
কৰিছো নিষিৰিকৈ ॥

293

সাহিত্য সভাৰ ৰঙিয়া অধিৱেশন

হ'ল বাসন্তৰ চনত

মিলিল সৌভাগ্য চিনাকি হোৱা

আছো জি-এছ পদত ॥

294

সভাপতি আছিল গিৰিধৰ শৰ্মা

ৰঙিয়া অধিৱেশনত ,

সাহিত্যিক সবদ মিলাৰ সুযোগ

মিলিল মোৰ কপালত ॥

295

সমাজ সেৱা সাহিত্য সাধনা

মোৰ জীৱনৰ ব্ৰত ,

চিনাকি হোৱাৰ সুৰ্বণ সুযোগ

সাহিত্য কান্ধাৰীৰ লগত ॥

296

শ্ৰীৰাম দাস কবি সুমহান

ঘৰ বৰপেটাৰ সুন্দৰী দিয়াত

অনানিয়াৰ দায়িত্ব ভাৰ

দিলে কমিটিয়ে মোৰ গাত ॥

297

বেদনা নামে হাতে লিখা
কবিতা পুথি চাই দিলে মোৰ
লিখি থাকিবা এৰি নিদিবা
কলমৰ আছে জোৰ ॥

299

ৰেণু নামদি আলোচনী এখন
ৰঙিয়াৰ পৰা কৰিলো প্ৰকাশ,
ধনৰ অভাৱে নিদিলে আশা
ৰেণু ৰ হব নেপালে বিকাশ ॥

300

অকালতে মৰিল ৰেণু খনি
খন দিলো আমাৰ দাপোনত
সম্পাদনা সমিতিত নাম থাকিল
তত্ত্বাৱধায়ক পদৰে ॥

301

তিনিটি বছৰ ৰঙিয়াত কটাই
দিলো পাৰ্ট ওৱন পৰীক্ষা
সংঘ কামৰো বিস্তাৰ হ'ল
কাৰ্য্যকৰ্ত্তাৰ চলালে সমীক্ষা ॥

তিনিবছৰ পিচত মোক
বদলি কৰিলে বৰপেটা বুলি
নিশিকান্ত যোগীয়ে আছিল
জিলা প্ৰচাৰকত দায়িত্ব চম্ভালি ॥

আজি দক্ষিণ পশ্চিম গুৱাহাটী মহাবিদ্যালয়ত সাধাৰণ সভা অনুষ্ঠিত হৈ যায়। সভাত ৰাইজে মোক
মহাবিদ্যালয়খনৰ সা সম্পাদক নিৰ্বাচন কৰে।

আজি দিনত ১১ বজাত মই কলেজ খন বোৱাৰ মানসে কলেজত উপস্থিত হওঁ আৰু কলেজৰ শিক্ষক শিক্ষায়িত্ৰী
সকলৰ লগত আলোচনাত বহোঁ।

আজি সন্ধিয়া ৮ বজাত মহাবিদ্যালয়ৰ সভাপতি শ্ৰী কুলেশ্বৰ বড়োৰ লগত দীপক ডেকাৰ সৈতে মিলিত হৈ
মহাবিদ্যালয় খনৰ উন্নতিৰ হকে আলোচনা বিলোচনা কৰা হয় আৰু অহা ৰবিবাৰে প্ৰাক্তন সম্পাদনাৰ পৰা
কাৰ্য্যালয়ৰ সামগ্ৰী খিনি সমজি লোৱাৰ বাবে দিন ঠিক কৰা হয়।

আজি ৰাতি পুৱা কলেজৰ প্ৰাক্তন সম্পাদক মড়লি ফোন কৰি পুৰনি কাৰ্য্যবিৱৰনী বহীখন খোজে।

লাভেশ্বৰী দাস আৰু মানিক দত্ত মোৰ ঘৰলৈ আহে।

আজি কলেজত সুশীল বৰঠাকুৰ, মুনি আৰু (শৰ্মা) আৰু দীপক ডেকাৰ উপস্থিতিত প্ৰাক্তন সম্পাদকে মোক
কলেজৰ যাৱতীয় সামগ্ৰী চমজাই দিয়ে দিনৰ ১১ বজাত। এঘণ্টা পলম হয়।

ধূপ কিদৰে হম

সুগন্ধি সুবাস খনষ্ট

বস্তিও নহলো

শলিতাত তেল নাই

পোহৰত নাই মোৰ মূল্য

এন্ধাৰ তহে লাগে

ধূপৰে আছে শ্বকীয় আসন

সুবাস যাৰ পবিত্ৰ স্বীকৃতি,

চাকিও জ্বলে নাম ঘৰে ঘৰে

দেৱতাৰ পাদতলো জ্বলি ।

কিন্তু মই মম,

পোহৰত যাৰ মূল্য

এন্ধাৰত হে লাগে মোক,

নিৰৱে জ্বলি জ্বলি

এন্ধাৰ নাশি

পোহৰ দিও আনি

তথাপি ও নেপাওঁ স্বীকৃতি

এয়াই মোক দুখৰ কাহিনী ।

তুমি শাৰদা সাৰদা

‘শ’ আহি আগত বহাত
‘া’ আকাৰে দিলে বাধা
তাৰ পিছত ‘ৰ’ আহি
নিদিলে ‘শ’ হ’ব ।
‘া’ কাৰ আৰু ‘ৰ’ লগলাগি
দিলে ‘শ’ ক প্ৰাণ দান,
‘দ’ বোলে ‘দা’ লৈ
নিব নোৱাৰা ‘শ’ৰ প্ৰাণ।।
‘শ’ ৰ লগত ‘া’ কাৰ ‘ৰ’
আৰু ‘দা’ লগ হৈ
দিলে ‘শাৰদা’ ৰ জীৱন দান,
তিনি অক্ষৰৰ অপূৰ্বব সংমিশ্ৰণত
সংগঠিত হৈ পৰিল
এক মহান সংগঠন।।
কোনোৱে মাতে তোমাক
‘শাৰদা’ বুলি
আৰু কোনোৱে কয়
‘সাৰদা’ দেৱী সন্তোষী।।
‘শাৰদা’ ৰূপে তুমি
হোৱা মহিষমৰ্দ্দিনী
জগত পাৱনী শক্তিদাত্ৰী,
‘সাৰদা’ ৰূপ লৈ

হোৱা তুমি বীণাপানি

আই জ্ঞান মাতৃ।।

যি নামেৰে নেমাতক কয়

তুমি অপাৰ শক্তিৰে সৰ্ব গুণী

সাৰ্থক তোমাৰ নাম

নামে 'শাৰদা' 'সাৰদা' দেৱী ৰূপী।।

তিনি বন্ধু অক্ষৰে কয়

নকৰিৱা কৰ্মৰ অহংকাৰ

আমি সঙ্গ বাদ দিলে কিন্তু

পাবাগৈ পুনৰ 'শ' ৰ আকাৰ ।।

২৮-১২-০২

১৭-৩-০২ কলেজৰ সম্পাদকৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ

২৮-৩-০২ কলেজ শিক্ষক সকলোৰ সৈতে আলোচনা

২৪-৩-০২ কলেজৰ নথিপত্ৰ গ্ৰহণ বিখাৰে বাবদ লে অহা যে

২৮-৩-০২ শ্ৰী ফুলেশ্বৰৰ সৈতে (দীপকৰ লগত)কলেজ সম্পৰ্কে আলোচনা

স্থান – ফুলেশ্বৰ ঘৰ

২-৪-০২ ফুলেশ্বৰ দীপক আৰু মহন্ত ফুলেশ্বৰ ঘৰত বহী ৭-০৪-০২ তাৰিখে কাৰ্য্যকাৰী সমিতি বহাৰ সিদ্ধান্ত
ফুলেশ্বৰ ঘৰত

২-৪-০২ চিঠি ছপোৱায়ে ১৫০ খন

৩-৪-০২ মুণীন শৰ্মাৰ আৰু দেৱ দাসৰ দ্বাৰা চিঠি বিতৰণ

৭-০৪-০২ নতুন পুৰণি কাৰ্য্যকাৰীৰ সভাৰ সদস্য আৰু শুভাকাংক্ষীৰ সভা, স্থান, চম্পাৱতী হাইস্কুল

১০-০৪-০২ বিজৱাচক্ৰবৰ্তীক কলেজৰ অনুদানৰ বাবে দৰ্খাস্ত দিবলৈ যোৱা হয়।

১১-০৪-০২ ইন্দ্ৰমণি বৰাক কলেজৰ বাবে দৰ্খাস্ত দিয়া হয় ।

বতাহত কলেজৰ বেৰা মেৰামতি দেৱ দাসৰ দ্বাৰা হয়

১০-৫-০২ কলেজৰ চিঠি বিতৰণ ছপা

১৮-৫-০২ চম্পাৱতীত সভা collection বহী কাম্যাখা দাস ছদিয়া

২০-৫-০২ কলেজৰ মাটিৰ যাতে মণ্ডলক লগ ধৰা হয় –ষ্টেডিয়াময়-কলেজ

২৬-৫-০২ ফলেশ্বৰ, মহন্ত সৈতে collection ত যোৱা হয় ।

২৭-০৫-০২ collection ৰ বাবে বলেন নাথক লগ ধৰা হয়।

২৮-৫-০২ দীপক বহী দিয়া হয়

৬-৫-০২ আজি ৰাতিপুৱা ফুলেশ্বৰ বড়ো সভাপতি আৰু দীপক ডেকা আহে ।

৬-৫-০২ কলেজ পৰিদৰ্শনৰ বাবে ইনপেকচনে আহে ।

১৬-৭-০২ দীপক ডেকা নাম ভৰ্তিৰ বেনাৰ লিখা ।

১৭-৭-০২ আজি দীপক ডেকা বেংকৰ পৰা পইচা উলিয়াৱলৈ দিয়া হয় ।

মা নিষাদ প্ৰতিষ্ঠাৰ তুম গমঃ

শাস্বতী সমাঃ ।

যৎক্ৰৌ ঋমিথু নাদেকমধী

কামমোহিতম ॥

THANK YOU

Visit – www.rongilibarta.com

FOR DAILY UPDATES...

CONTACT – 9854215286

E-MAIL – rongilibartamedhi@gmail.com